

Kangasala den 1 Juli 1893

Min Kära Älskade Axel!

jag vill nu sjelv tacka dig för dina kära hälsningar och för din omsorg om din gamla Mamma och vill även gläda dig med att Gud af sin Stora Nåd har givit mig hälsan åter vist har jag väl litet oväderkjänningar i min rygg, ibland när det har varit dagar då jag har kjent mig alldeles frisk och med Guds och mina kära barns hjälp hoppas jag bli fullkomligt frisk snart. Här är nu alt så grönt och fräscht alla buskgrupper har gått till och blummar, en af den Mahångne växten har även got till den ena asken har rikt med löf män den andra har ej något löf 3 Ekar har löf alla lindar har ej löf, här har varit några ovanligt varma och soliga dagar, i nat rängnade det i dag är det strömåln önskligt vore det att det ej nu rängnade så länge. Råg blumningen räcker. Sommar gester är här igen i K:sala att det vimlar. Nu min käre gosse har jag ej vidare att skriva Minna skriver väl om nödiganre saker. Gud välsigne dig och var hjertligt hälsad af din Kära mamma.

Minä tervehdän myös sydämmestäni Pappaa.

Katri